

Reis, Innocents i altres coincidències

Article d'opinió de Josep Manel Fondevila, professor de l'Institut de Tremp

Felip VI i Joan Carles I, en una imatge d'arxiu | Europa Press

[despiece]**NOTA:** Article escrit el passat 28 de desembre de 2021[/despiece][despiece]Senyor director,
[noindent]

Avui, dia dels Innocents, quan la jovenalla de La Casa del Sol Naixent de Tremp començava a preparar el Ninot, una llufa gegant per penjar al campanar i fer una festa infantil, l'atzar m'ha portat, en una taula de bar, a parlar d'antimilitarisme, dels reis espanyols al Pallars... mentre el Whatsapp m'avisava de les novetats Valtònyc.

I hem dit que tal dia com avui, del 1984, un PSOE envalentit per la majoria absoluta, publicava al BOE una Llei d'Objecció de Consciència clarament punitiva. La tenacitat i fermesa, sobretot de la gent insubmissa, va fer que Llei i mili anessin, en poc més d'una dècada, a la paperera de la història.

Hem recordat aquells temps en què el rei (JCI) visitava l'AGBS, hi havia *glamour* al lliurament de despatxos, el *number one* s'endua la rèplica de l'espasa de Jaume I (de mans de Pujol), hotels plens com un ou... i la gent antimilitarista vèiem reduïts els nostres drets fonamentals. Els temps estan canviant (ho cantava Bob Dylan quan era jove). Si alguna vegada ha vingut el rei (FVI) tot ha estat gris i ara, que ni ve, més deslluït que mai.

Al 2005 no ens podíem imaginar que "el pájaro" (com així s'hi va referir el sergent dels Mossos que ens comissava una pancarta i octavetes, a l'entrada de Sort) volés tan lluny i s'instal·lés *sine die* a l'Orient, ni que aquest mateix dia dels Sants Innocents la Justícia belga, per enèsima vegada, acompanyés la mà de Valtònyic (o el puny, o la saliva...) fins a la cara, clatell, coll o vísceres de Llarena (i per extensió tota la cleca que l'anima o la que fuig d'estudi).

Quan des de fora t'han de dir com són els drets (i el ministre Marlaska en sap molt, perquè porta el rècord de condemnes del Tribunal Europeu dels Drets Humans) és que aquí hi ha un problema, o tot un bosc que no deixa veure els arbres. Si el pipi-caca-culo (que algú canta en castellà) no agrada, que s'hi posin fulles, però les penes de presó (i les fogueres) haurien de ser praxis de temps passats.

Avui, també, el govern PSOE-UP, feble, ha aconseguit tirar endavant els pressupostos (amb la ingent partida de Defensa inclosa), però s'ha embarrancat amb la reforma laboral.

Friso per veure com celebrarem Any Nou (dia internacional de la pau) i el dia de Reis (la Pasqua militar).

Aquests dies, la canallona escriu cartes als Reis, amb innocència i il·lusió. D'altres, també podem reptar l'emèrit de l'Orient a venir a donar la cara o, és que té alguna cosa a amagar? I al d'aquí a parlar sense embuts, perquè tantes omissions a les nits de Nadal clamen el cel. A més, recordem les seves paraules del 3 d'octubre i la frenètica activitat telefònica d'aquells dies.

Jo també acabo la meva carta i demano, a qui correspongui, seny a la classe política, justícia (també global), que s'acabi la fam... perquè m'he portat bé o, almenys, ho he intentat; no em digueu allò de reis i pares, que em castreu les il·lusions, ni que siguin republicanes.

Josep Manel Fondevila Toló

[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]